

Rádi Dóra

Beszámoló

Október 5-én egy csütörtöki napon, reggel 8 órakor indultunk Budapestre, hogy megtekintsük a Renoir kiállítást. Busszal mentünk és 10 óra környékére meg is érkeztünk a Hősök teréhez. Ott leszálltunk, átsétáltunk a Szépművészeti Múzeumhoz, ahol egy csoportképet is készítettünk. A jegyek megvásárlása után, útnak lettünk eresztve, mivel volt majdnem 2 óra hossza szabadon a kiállítás kezdéséig. Ekkor csoportokba rendeződve, mindenki megindult felfedezni a termeket. Engem személy szerint a középkor művészete fogott meg a legjobban. Mindig is szerettem ezt a korszakot, így élveztem minden percét, amit a termekben mászkálva, csodálva a képeket, töltöttem. Abban az időben minden aprólékosan ki volt dolgozva, egyszerűen csodálatosak voltak. Hamar elrepült így az idő, de még belefért, hogy belehallgattam egy előadásba, ami franciául volt. Egy festményről beszélgettek, aminek sajnos már elfelejttem a nevét, de nagyon örültem, hogy a beszélgetés nagy részét meg tudtam már érteni.

A szabadidőnk vége közeledtével, a megbeszélt találkozási pontra mentünk, majd délben kezdődött el a tárlatvezetőnk vezetésével a kiállítás. A hölgy teljes mértékben fel volt készülve, tisztában volt velem, hogy turisztikások vagyunk és, hogy franciát tanulunk, így egy-egy festménynek a francia nevét is megtudtuk. Ezek mellett megismertük Renoir életrajzát. Családi hátterét, pályának kezdetét és ezekhez hasonlókat. Renoir szegény családból származott, egész korán elkezdett dolgozni. Porcelánfestőnek tanult és kamasz korára a tapasztalt munkások körében igen dicséretes személy lett. Kis volt állítva egy általa festett váza, amin precízen meg voltak festve a női alakok. Emellett lenyűgöztek a festmények és szobrok egyaránt. Teljeséggel magába szívott az akkori idők hangulata, hogy az impresszionizmusban mennyire gyönyörű festmények és egyéb más alkotások születtek.

A hölgy még a kiállítás elején elmondta nekünk, hogy előfordulhat, hogy mások majd közelebb jönnek, csatlakozhassanak a vezetéshez, mivel ez egy teljesen más fajta élményt nyújt. Ez így is történt, sokan próbáltak oda jönni, hallgatózni, viszont a vezetőnk minden esetben udvariasan küldte el a nem a csoportunkhoz tartozó embereket. A vezetőnk által jobban meg tudtam ismerni Renoir-t és ezért is teljesen meg voltam hölgygel is és a kiállítással is elégedve.

Mire vége lett a kiállításnak már délután egy óra volt. Innentől mindenkinek ismét szabadfoglalkozás volt, ami másfél óra volt. Természetes ekkor is csoportokban közlekedtünk. A csoportommal sétálgattunk a Városligetben, miközben megbeszéltünk az élményeinket, gondolatainkat a múzeumról és a kiállításról. A Városligetből, elmentünk egy közeli pékségbe,

hogy együnk valamit enni, amit szintén a kiállításról beszélgetve elfogyasztottunk a Hősök terén. Ebéd után még sétálgattunk a környéken, mivel már nem volt sok időnk messzebbre menni. Délután 5 óra körülre értünk haza. Összefoglalva ezt a kirándulást, aminek imádtam minden pillanatát, ezek után tudom nagyon jól, hogy a Szépművészeti Múzeum még fog engem fogadni, hogy megnézhessek más kiállításokat is, akár tárlatvezetővel, vagy anélkül. Bár én inkább a tárlatvezetőt választanám, mivel így többet megtudok a festőről, a festmények háttéréről. Ez egy hatalmas élmény volt számomra, így abban is biztos vagyok, hogy még fogom járni Budapest utcáit, hogy alaposabban felfedezzem a várost és a benne rejlő lehetőségeket. Ezek mellett abban is biztos vagyok, hogyha szerencsém lesz Budapesten elhelyezkedni, akkor ki szeretném próbálni magam tárlatvezetőként a Szépművészeti Múzeumban.

Rádi Dóra